

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Dr. Bordács Ügyvédi Iroda (8[REDACTED]
[REDACTED] felperesnek
a [REDACTED]
[REDACTED] alperes ellen **egyéb
szolgálati jogviszonyból származó** munkaügyi perében a bíróság a 2018. szeptember 5. napján
megtartott tárgyaláson meghozta a következő

végzést:

A bíróság kezdeményezi az előtte 68.M.3114/2017. számon folyamatban lévő perben az Alkotmánybíróság eljárását és a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonytal kapcsolatos módosításáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 56. §-a szerint beiktatott, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény 280. § (1) bekezdése első mondatának, „...*vagy a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonytal kapcsolatos módosításáról szóló 2011. évi CXCV. törvény rendelkezéseire figyelemmel*” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását, egyidejűleg a per tárgyalását az Alkotmánybíróság döntésének meghozataláig felfüggeszti.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

I.

A felperes és a Honvédelmi Minisztérium 2010. augusztus 30. napján, SZE/47-14/2010. számon ösztöndíjszerződést kötött, mely szerződést a Honvédelmi Minisztérium nevében a Honvédelmi Minisztérium központi személyzeti szervének vezetője írta alá.

Az ösztöndíjszerződés 1. pontja akként rendelkezett, hogy az ösztöndíjszerződést a felek a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemre való beiratkozáskor kötik meg. Ezen pont alpontjai határozzák meg a felperes által vállalt kötelezettségeket, így az a) alpont szerint a felperes a szerződés megkötésével a Magyar Honvédség tényleges állományában lép, a b) alpont szerint a felsőfokú tanulmányai megkezdésének feltételeként eredményesen teljesíti a katonai alapkiképzés záróvizsgáit, a c) alpont szerint a felsőfokú tanulmányait a Magyar Honvédség igényei alapján a Honvédelmi Minisztérium által meghatározott szakirányban, a Képzési és Kimeneti Követelményben előírt tanulmányi időben elvégzi, a d) alpont szerint pedig a végzettség, illetőleg a képzettség megszerzése után a Magyar Honvédség hivatásos vagy szerződéses állományú tagjaként a képzési időnek megfelelő időtartamban katonai szolgálatot teljesít.

Az ösztöndíjszerződés 8. pontja rendelkezik a szerződésszegés egyes eseteiről, így az a) alpontban arról, hogy ha a felperes neki felróható okból a szerződésben vállalt kötelezettségeit nem teljesíti, vagy a képesítés megszerzésére fordított időtartamnak megfelelő, kötelező ideig a Magyar Honvédség hivatásos vagy szerződéses állományában nem teljesít szolgálatot, a tanulmányokhoz nyújtott támogatások közül köteles megtéríteni az alapilletményt, – a tanulmányi pótlék kivételével – az illetménypótlékokat, a természetbeni élelmezés értékét, valamint a megállapított, de meg nem

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 111/1453-O 2018	
Érkezett: 2018 SEPT 25.	
Példány: 1	Kézeltőiroda:
Melléklet: 0 db	du

fizetett tandíjnak azt a hányadát, amelyet a felsőoktatási intézményben a szociális és tanulmányi kedvezmények mellett is meg kellett volna fizetnie, míg a b) alpontban arról, hogy a felperes a szerződésben meghatározott kötelező szolgálati időtartamnak egy részét nem tölti hivatásos vagy szerződéses katonai szolgálatban, az a) alpont szerinti megtérítési kötelezettsége ezzel arányos. Az ösztöndíjszerződés 12. pontja arról rendelkezik, hogy a felek a szerződésben foglaltakat érintő valamely lényeges körülmény vagy a jogszabályok megváltozása esetén a szerződést azoknak megfelelően, közös megegyezéssel módosíthatják.

Az ösztöndíjszerződés első módosítására – melyet szerződő félként a felperes és a Honvéd Vezérkar személyzeti csoportfőnöke írt alá – 2011. február 1-jei hatállyal került sor, mely módosítás aláírásával a felperes tisztjelölti szolgálati jogviszonyt létesített és egyidejűleg a Magyar Honvédség Ludovika Zászlóalj állományába került. A módosítással vállalta, hogy a honvédtiszti alapképzés hátralévő idejére a Magyar Honvédséggel létesített tisztjelölti szolgálati viszonyát fenntartja, és a Magyar Honvédség Ludovika Zászlóalj állományában, rendfokozat nélkül tölt be szolgálati beosztást.

Az első szerződésmódosítással az ösztöndíjszerződés 2-10. pontjai helyébe új rendelkezések léptek. E szerződésmódosítás folytán az ösztöndíjszerződés új, 9. pontjának második mondata arról rendelkezik, ha a hallgatói jogviszony vagy tisztjelölti szolgálati viszony a honvéd tisztjelölt érdekkörében felmerült okból szűnik meg, a honvéd tisztjelölt a képzés költségeit a külön jogszabályban meghatározottaknak megfelelően köteles visszatéríteni.

Egyebekben az ösztöndíjszerződés módosítással nem érintett rendelkezései, így annak 1. pontjának d) alpontja, valamint a 12. pontja változatlan tartalommal fennmaradtak.

Az ösztöndíjszerződés második módosítása a Magyar Honvédség Hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) 280. § (1) bekezdése alapján, 2012. február 1-jei hatállyal, a 2012. január 30. napján kelt, 734-788 nyilvántartási számú, a Honvéd Vezérkar személyzeti csoportfőnöke általi egyoldalú szerződésmódosítással (a továbbiakban: második szerződésmódosítás) történt.

A második szerződésmódosítás 2. pontja az ösztöndíjszerződés 1. pontjának d) alpontjának első mondatát akként módosította, hogy a honvéd tisztjelölt a tiszti állományba vételét követően legalább a honvédtiszti alapképzés kétszeresének megfelelő időtartamban köteles a Magyar Honvédségnél szolgálatot teljesíteni, míg a második mondatában a „Hjt.” szövegrész helyébe „a Magyar Honvédség Hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.)” szövegrész lépett, így a honvéd tisztjelöltet az ösztöndíjszerződés alapján – e módosítást követően – a Hjt.-ben meghatározott jogok és juttatások illették meg, illetőleg kötelezettségek és díjak terhelték. A második szerződésmódosítás egyebekben a honvéd tisztjelöltet érintő összeférhetlenségi rendelkezést állapított meg, valamint rendelkezett a Hjt. hatályba lépéséhez kapcsolódó, jogszabályi rövidítések cseréjéről, és a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem megnevezés helyébe lépő Nemzeti Közsolgálati Egyetem szövegcsereéről is.

Egyebekben az ösztöndíjszerződés módosítással nem érintett rendelkezései változatlan tartalommal fennmaradtak.

A felperes a hivatásos szolgálati jogviszonyát 2017. október 13-ai hatállyal lemondással megszüntette.

A felperes hivatásos szolgálati állományba vétele 2014. augusztus 20. napján történt és ténylegesen 3 év és 55 napot töltött tényleges szolgálati jogviszonyban. A felperes részére a 2010. augusztus 30. napján kötött ösztöndíjszerződés alapján 2014. augusztus 19. napjáig 2.918.665,- forint járandóság került kifizetésre.

Az alperes a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (a továbbiakban: új Hjt.) 88. § (2)-(3) bekezdéseire, valamint a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 9/2013. (VIII. 12.) HM rendelet 114. § (1) bekezdésére hivatkozással a 421-33-1/2017. számú, 2017. október 19. napján kelt fizetési felszólításával 1.763.360,- forint megfizetésére kötelezte a felperest, figyelemmel arra, hogy szolgálati viszonya az ösztöndíjszerződésben kötelezően szolgálati viszonyban töltendő idő – a képzési idő kétszeresének megfelelő időtartam – lejárta előtt, lemondással folytán szűnt meg. Az alperes a felperes megtérítési kötelezettségét arányosan csökkentette a felperes által szolgálati viszonyban töltött idővel.

A felperes keresetet terjesztett elő a fizetési felszólítással szemben, egyben indítványozta, hogy a bíróság kezdeményezze az Alkotmánybíróság eljárását.

Az alperes felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte, valamint a 2018. szeptember 5. napján tartott tárgyaláson tett arról nyilatkozatával fenntartotta a 2018. május 7. napján tett észrevételét, mely szerint indokolatlannak tartja az Alkotmánybíróság megkeresését.

II.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 155/B. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a bíróság az Alkotmánybíróságnak a jogszabály, jogszabályi rendelkezés, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására, továbbá nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárását az Alkotmánybíróságról szóló törvényben foglalt szabályok szerint hivatalból vagy kérelemre kezdeményezheti, míg a (2) bekezdés azt határozza meg, hogy a bíróság (1) bekezdés szerinti eljárását az a fél vagy beavatkozó kezdeményezheti, aki szerint a folyamatban lévő ügyében alkalmazandó jogszabály alaptörvény-ellenes vagy nemzetközi szerződésbe ütközik. A Pp. 155/B. § (3) bekezdése azt határozza meg, hogy az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezéséről a bíróság végzéssel határoz, egyidejűleg a per tárgyalását felfüggeszti és e § (4) bekezdése rögzíti azt, hogy az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményező és az eljárást felfüggesztő végzés, valamint az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelem elutasítása ellen nincs helye külön fellebbezésnek.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a bírónak az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek alaptörvény-ellenességét észleli, vagy alaptörvény-ellenességét az Alkotmánybíróság már megállapította, – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

Az Abtv. 41. § (3) szerint az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenességét akkor állapíthatja meg, ha a jogszabályt konkrét esetben még alkalmazni kellene.

A Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonnal kapcsolatos módosításáról 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Módosító törvény) 1. § (2) bekezdése szerint a Hjt. 2. §-a a következő (18a) bekezdéssel egészült ki, így a (18a) bekezdés szerint a honvéd tisztjelölt: honvédtiszti alapképzésre felvételt nyert személy, aki annak időtartama alatt a katonai képzést folytató felsőoktatási intézménnyel hallgatói és a Honvédséggel tisztjelölti szolgálati viszonyban áll.

A Módosító törvény 49. § alapján a Hjt. a következő XVI/A. Fejezettel, a honvéd tisztjelöltekre vonatkozó szabályokkal egészült ki, mely jelen per szempontjából releváns főbb rendelkezései az alábbiak:

„229/A. § (1) A tisztjelölti szolgálati viszony a Honvédség és a honvéd tisztjelölt között létrejött sajátos szolgálati jogviszony, melyben mindkét felet e törvényben, más jogszabályokban és az ösztöndíjszerződésben meghatározott kötelezettségek terhelik, és jogosultságok illetik meg,

(2) A tisztjelölti szolgálati viszonyra e törvény más Fejezetének rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha ezt e Fejezet kifejezetten elrendeli.

229/B. § (1) A tisztjelölti szolgálati viszony létesítésének és megszüntetésének munkáltatói jogköreit a Honvéd Vezérkar főnöke gyakorolja. A munkáltatói jogkörök gyakorlásának rendjét miniszteri rendelet tartalmazza. A munkáltatói jogkörök gyakorlására a 7/A. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(2) A honvédtiszti alapképzésre felvételt nyert személy tisztjelölti állományba történő felvétele az ösztöndíjszerződés megkötésével történik. Honvédtiszti alapképzésben ösztöndíjszerződés megkötése nélkül hallgatói jogviszony nem létesíthető, és nem tartható fenn. Az ösztöndíjszerződést, és annak módosítását írásba kell foglalni.

229/E § (3) A tiszti állományba vétel a Honvéd Vezérkar főnök döntésének megfelelően a szolgálat érdekében hivatásos vagy szerződéses szolgálati viszony létesítésével történhet. A honvéd tisztjelölt a tiszti állományba vételét követően, legalább a honvédtiszti alapképzés kétszeresének megfelelő időtartamban köteles a Honvédségnél szolgálatot teljesíteni. A szolgálati viszony megszűnése esetén a megtérítési kötelezettségre a 66. § rendelkezéseit kell alkalmazni.”

A Módosító törvény 55. §-a a Hjt-t kiegészítette többek között az alábbi 280. § (1) bekezdéssel is: „280. § (1) A honvéd tisztjelölt 2012. január 1-én hatályos ösztöndíj szerződésének azon elemeit, amelyek kizárólag az NKE létrejöttével kapcsolatban, vagy a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonnal kapcsolatos módosításáról szóló 2011. évi CLXXXIV. törvény rendelkezéseire

figyelemmel módosulnak, a Honvédség 2012. február 1-ig egyoldalúan módosítja, és erről a honvéd tisztjelölt részére értesítés küld. Az ösztöndíj szerződés más elemeinek közös megegyezéssel történhet.

A Módosító törvény kihirdetett szövege szerint, a Hjt. 280. § (1) bekezdése szövegében a „Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonnal kapcsolatos módosításáról szóló 2011. évi CLXXXIV. törvény” jelent meg. A Módosító törvény száma azonban nem 2011. évi CLXXXIV. törvény, hanem helyesen: 2011. évi CXCI. törvény, melynek kijavítására a Magyar Közlöny 2012. december 12-i, 167. számában, a 27881. oldalon került sor.

III.

A Módosító törvény 49. §-a kiegészítette a Hjt-t, a 229/A §-tól 229/P. §-ig terjedő XVI/A. Fejezettel. E fejezeten belül, a 229/E. § (3) bekezdése 2. mondata szerint *„a honvéd tisztjelölt a tiszti állományba vételét követően, legalább a honvédtiszti alapképzés kétszeresének megfelelő időtartamban köteles a Honvédségnél szolgálatot teljesíteni.”*

A Módosító törvény 55. §-a pedig kiegészítette a régi Hjt-t, a 277-280/A. §-sal. E módosítás szerint, a régi Hjt. 280. § (1) bekezdésének szövege a következő: *„A honvéd tisztjelölt 2012. január 1-jén hatályos ösztöndíj szerződésének azon elemeit, amelyek kizárólag az NKE létrejöttével kapcsolatban, vagy a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonnal kapcsolatos módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény rendelkezéseire figyelemmel módosulnak, a Honvédség 2012. február 1-ig egyoldalúan módosítja, és erről a honvéd tisztjelölt részére értesítést küld. Az ösztöndíj szerződés más elemeinek módosítása közös megegyezéssel történhet.”* (helyreigazított szöveg)

A Módosító törvény 58.§-a értelmében a fenti törvényi rendelkezések 2012. január 1-jén léptek hatályba.

A második szerződésmódosítására a Hjt-be a Módosító törvénnyel beiktatásra került 280. § (1) bekezdése alapján, egyoldalúan és visszaható hatállyal került sor, mellyel a felperesnek a Módosító törvény hatálybalépése előtt megkötött ösztöndíjszerződéssel vállalt szolgálatellátási kötelezettsége lényegesen terheesebbé vált, a szolgálatellátási kötelezettség időtartama megkétszereződött, négy évről nyolc évre emelkedett.

Az Alkotmánybíróság 4/2017. (II.28.) AB határozata a visszamenőleges hatályú jogalkotás alkotmányosságának megítélése körében követett alkotmánybíróági gyakorlatot az alábbiak szerint foglalja össze:

„[18] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogállamiság egyik legfontosabb alkotóeleme a jogbiztonság.

Ez az Alkotmánybíróság a 25/1992. (VII. 4.) AB határozattól kezdődően töretlenül folytatott gyakorlata értelmében „egyebek között megköveteli, hogy

- az állampolgárok jogait és kötelezségeit a törvényben megszabott módon kihirdetett és bárki számára hozzáférhető jogszabályok szabályozzák,

- meglegyen a tényleges lehetőség arra, hogy a jogalanyok magatartásukat a jog előírásaihoz tudják igazítani, ennek érdekében a jogszabályok a kihirdetésüket megelőző időre nézve ne állapítsanak meg kötelezettséget, illetőleg valamely jogszerű magatartást visszamenőleges érvénnyel ne minősítsenek jogellenesnek.

A jogbiztonság e két alapvető követelménye közül bármelyiknek a figyelmen kívül hagyása összeegyeztethetetlen az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, s így alkotmányellenes. Teljesen nyilvánvaló ugyanis, hogy egy jogállamban senkit sem lehet felelősségre vonni olyan jogszabály megsértése miatt, amelyet az érintett személy nem ismert és nem is ismerhetett, mivel azt vagy egyáltalán nem hirdették ki, vagy utólag hirdették ki és visszamenőleges érvénnyel léptették hatályba. Ugyanez értelemszerűen irányadó a kötelezettségek utólagos megállapítására is.”

[19] Az Alkotmánybíróság ugyancsak töretlen - és visszatérően idézett - álláspontja szerint: „valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is, ha a hatálybaléptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit - erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint - a jogszabály hatálybalépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell.”

[20] Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is egyöntetű - a 28/1992. (IV. 30.) AB határozat nyomán - hogy a jogszabály kihirdetés napjával történő hatálybaléptetése nem minden esetben sérti a jogállamiság-jogbiztonság követelményét. E határozat szerint ugyanis bizonyos esetekben „nem csupán a kihirdetés napján történő, de a visszamenőleges érvényű hatálybaléptetés sem alkotmányellenes. Ez a helyzet a kizárólag jogot megállapító, jogot kiterjesztő, kötelezettséget enyhítő, vagy más, a jogszabály valamennyi címzettje számára a korábbi jogi szabályozásnál egyértelműen előnyösebb rendelkezéseket tartalmazó jogszabályok esetében. Ettől eltérő elbírálás alá esnek a vegyes jellegű - részben a korábbi szabályozásnál az érintetteknek nézve előnyösebb, részben hátrányosabb - rendelkezéseket tartalmazó jogszabályok, a társadalmi viszonyok meghatározott körét első ízben rendező jogszabályok, illetőleg azok a jogszabályok, amelyek új kötelezettséget állapítanak meg, meglévő kötelezettség mértékét növelik, jogot vonnak meg vagy korlátoznak, illetőleg egyéb okból az érintettek számára hátrányosak. A most említett jogszabályok esetében általában nem tekinthető az Alkotmánnyal összhangban állónak a kihirdetés napján történő hatálybaléptetés”.

[21] Elsőként a 7/1992. (I. 30.) AB határozat semmisítette meg a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmába - és a jogállamiság elvébe - ütközés miatt olyan, a jogalanyokra terheőbb jogszabályi rendelkezést, amelynek alkalmazását a hatálybalépése előtt keletkezett jogviszonyokra is elrendelte a jogalkotó. Az adott ügyben az illeték mértékének megemeléséről rendelkező módosítás azokra a szerződésekre is alkalmazandó volt, amelyeket az új jogszabály hatálybalépése előtt kötöttek, de az illetékfizetés mértékét szigorító rendelkezés hatálybalépése után nyújtottak be a hatósághoz. (ABH 1992, 45, 48.) Az Alkotmánybíróság több esetben is a visszaható hatályú jogalkotás sérelmét állapította meg amiatt, hogy a jogalkotó a támadott rendelkezéseket tartalmazó, a jogalanyokra kedvezőtlenebb tartalmú - jellemzően valamely szankciót szigorító - jogszabályi rendelkezést a folyamatban lévő hatósági eljárásokban rendelte alkalmazni.”

[22] Az Alkotmánybíróság 32/2012. (VII. 4.) AB határozata - bár vizsgálatának alapja nem a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának sérelme volt - a felsőoktatási hallgatói szerződések kapcsán megjegyezte: „[a]z utólagosan megállapított szerződési és az annak nem

teljesítése esetére kilátásba helyezett fizetési kötelezettségnek a felsőoktatásban résztvevő minden hallgatóra történő visszamenőleges alkalmazása a visszaható hatály alkotmányos tilalmával nem volna összeegyeztethető.”

A bíróság álláspontja szerint a Hjt-be a Módosító törvénnyel beiktatásra került 280. § (1) bekezdésének azon szövegrésze, amely lehetővé tette a felperes ösztöndíjszerződésének visszamenőleges hatállyal történő, egyoldalú módosítását sérti Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiság és jogbiztonság követelményét, mivel az a visszaható hatály tilalmába ütközik azzal, hogy a hatályba lépése napján hatályos ösztöndíjszerződések egyes elemeit módosítja oly módon, hogy az ösztöndíjszerződés megkötésekor, a felek kölcsönös akaratát tükröző lényeges szerződési kikötést, a hallgatók (így a felperes) által vállalt szolgálatteljesítési kötelezettség időtartamát, lényegesen terhesebbé teszi, négy évről nyolc évre emelve azt.

Mindezekre tekintettel a bíróság a Pp. 155/B. §-a és az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 41. § (3) bekezdésére is – kezdeményezi a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonnal kapcsolatos módosításáról szóló 2011. évi CXCV. törvény 55. §-a szerint beiktatott, a Hjt. 280. § (1) bekezdésének „...*vagy a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény és más törvények szolgálati viszonnal kapcsolatos módosításáról szóló 2011. évi CXCV. törvény rendelkezéseire figyelemmel*” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

A bíróság az eljárás felfüggesztéséről a 155/B. § (1) és (2) bekezdése és az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján határozott.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 155/B. § (4) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2018. szeptember 5.

dr. Répási Edit s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott

elnokok helyett is

